

Thøger Larsen
Sommeraften

Aftenen faldt paa den stille Jord
med Søvn og sagtelig Daanen.
Det er saa lydt, at jeg stundom tror,
der brøler en Ko paa Maanen.

Søvnens Kamre er Gryder med Mulm,
der gærer af Fortid og Drømme,
af Legemers Grøde og Barmes Svulm,
den Skaal skal Morgenens tømme.

Træets Krone har suget sig fuld
af svalt og virkeligt Mørke.
Træet fordyber sig tavst i sin Muld,
i Tidernes Regn og Tørke.

Søen har Ligevægt og Ro,
ligger saa stille ved Stranden.
Der høres stundom et Smæk, som af to
smaa Fisk, der kysser hinanden.

Der sker noget skønt i det høje Hvælv,
hvor Kloder sig nærmer og fjerner
i Længsel og Glemsel og glødende Skælv
og Sorg over døde Stjerner.

Det fjerne, 1907.